

Johann Cothmann Valerius Fiedler

**Disputatio Prooemialis Ex Formula Concordiae, Certis Thesibus Inclusa : De
Compendiaria Regula atque Norma ad quam omnia dogmata exigenda, & quae
inciderunt certamina, pie declaranda & componenda**

Rostochi[i]: Richelius, 1649

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn738375578>

Druck Freier Zugang

R u. Mus. 1649

Lothmann, Johann / d

Fidler, Valerius

(Fidelat 2x)

Disputatio Prooemialis
EX
FORMULA
CONCORDIÆ,
CERTIS THESISIBUS
INCLUSA.

De Compendiaria Regula atque
Norma ad quam omnia dogmata exigenda,
& quæ inciderunt certamina, pie declaranda
& componenda.

PRÆSIDE

JOHANNE COTHMANNO,

S.S. Theol. D. & Prof.

ac

Facult. Seniore,

RESPONDENTE

VALERIO FIDLERO,

Rostoch. Megapol.

In Auditorio Majori d. 4. August.

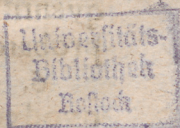
horis matutinis.

Rostochi

Typis Johannis Richelii, Sen. Typogr.

ANNO M. D. C. II.

Thesis 1.

UNica credendorum norma ac regula, juxta quam omnia dogmata, omnesq; doctores judicari debent, sunt prophetica V. & Apostolica N.T. scripta.

2. Patrum Scripta Scripturis subjicienda, & non nisi testium loco, quatenus verbo Dei consentiunt recipienda.

3. Symbola publica, Apostolicum, Nicænum & Athanasianum recipimus, ac hæreses in iisdem damnatas rejicimus ac detestamur.

4. Contra exortas nostri temporis hæreses & sectas, Symbolum religionis nostræ, Augustanam eamq; invariata Caroli V. Anno 30, exhibitam confessionem, ejusque Apologiam, ut & Formulam Concordiæ agnoscimus.

5. Articulos Smalcaldiæ Anno Salutis 1537. in frequentissimo Theologorum conventu conscriptos & approbatos toto pectore amplectimur.

6. Majorem & Minorem Lutheri Catechismos, quod eos quasi Laicorum Biblia esse censeamus, tanquam Sacræ Scripturæ compendium recipimus.

7. Quæ tamen non ita accipienda sunt, quasi allegata Scripta Symbolica, sacris æquiparentur literis. Luculentum enim inter illas & horum scriptorum manet discrimen.

8. Semper

8. Semper namq; verum manebit: Solam scripturam Sacram exortarum controversiarum judicem, normam & regulam esse, ad quam, ceu ad Lydium lapidem omnia dogmata exigenda & dijudicanda sunt.

9. Consentimns ergò Augustino *Tom. 2. Epist. 19 ad Hieron. pag. 76* dicenti: Ego in qvut ^{Solis} illis scripturis qvi jam Canonici appellantur, didici hunc timorem & honorem deferre, ut nullum eorum auctorem scribendo aliquid errasse firmissimè credam. Ac si aliquid in eis offendo literis, qvò videatur contrarium veritati, nihil aliud quam vel mendosum esse codicem, vel interpretem non affectum esse qvò dictum est, vel me minimè intellexisse non ambigam. Alios autem ita lego, ut qvantalibet sanctitate doctrinaq; præpolleant, non ideo verum putem, qvía ipsi ita senserunt, sed qvía mihi per illos auctores Canonicos, vel probabili ratione, qvò à vero non abhorreat persuadere potuerunt.

10. Assertio hæc, solam scil. scripturam sacram exortarum litium ac controversiarum Theologicarum esse judicem verissima est, ac praxi Christi semper ad scripturam provocantis conf. *Joh. 5. v. 39 45 46 Mat. 4. v. 4. 7. cap. 19. v. 4. c. 22. v. 29 Luc. 10. v. 26. Mar. 9. v. 12. ut & Apostolorum Act. 2. v. 25. c. 15. v. 15. c. 17. v. 2. cap. 18 v. 28 c. 26. v. 22. c. 28. v. 23. 1. Corin. 15. v. 3. 4. consentanea.*

II. Bellarmini itaq; sententia *Lib. 1. de Christo cap. 10.* falsa est dum inquit: ex patrum doctrina probanda est veritas Catholica. Qvamvis enim ut ait magnus Chemnitius in *Examine pag. 39.* Amemus & veneremur veteris & purioris Ecclesiæ testimonia, ejus consensu & adjuvamus & confirmamur, & ut idem ait p. 59. cum reverentia & gratitudine patrum ac veterum laboribus utamur; *fidem tamen oportet nisi verbo mei non humanâ auctoritate.*

12. Ab-

12. Absit igitur, ut Adversarios secuti, propheticae & Apostolicae interpretationis lineam, secundum Ecclesiastici sensus normam dirigamus, qui scripturam Unicam rerum credendarum regulam constituimus, Nihil hic moramur, quid pontificii scripturam obscuritatis & imperfectiones incusantes ogganniant, verbo enim Dei edocti: Legem Domini animas convertentem perfectam, ita quidem ne quid illi sit addendum aut detrahendum Deut. 4. v. 2. c. 12 vers. 32. esse novimus Psal. 19. vers. 8. adeo ut Dei homo, id est, Ecclesiae minister conf. 1. Tim. 6. v. 11. ex scripturae noticia perfectus esse possit, ad omne opus bonum instructus, 2. Tim. 3. v. 16. de quo loco rectissime argumentatus B. Hunnius in colloq. Ratispon. p. 141. in hunc modum: perfectus effectus dependet à perfecta causa. Salus aeterna & perfectio hominis ad omne bonum opus, est perfectus effectus. Ergo dependet à perfecta, causa. Tannerus ad argumentum hoc respondere iussus, dixit: Id non nego. Et licet alia addiderit, illa tamen nihil ad Rhombum facere, ipsa colloqvii *av* *loq* *ia* docet.

13. Obscuritatis qui scripturam arguit, nae insignem ipsi maculam inurit, cum Spiritus S. eam lucernam pedibus nostris vocet Ps. 119. v. 105. in obscuro cordium nostrorum loco lucentem, 2. Petr. 1. v. 19. Quod sit tamen difficultas aut obscuritas quæpiam (quæ tamen in integris fidei articulis non est metuenda) huic vel illi oriatur, precibus, ac diligenti scripturae collatione, ista est tollenda, conf. Actor. 8. v. 35. cap. 18. v. 28. Luc. 24. v. 27.

F I N I S.

tim confundunt iusticiam Christi, essentialem communem. Cum iustitia sanguine inno-
merito sufficientissimo acquisita. Unica en-
Christus perfectos effecit in perpetuum eos
cantur. Hebr. 10, 14.

5. Rejecta igitur & improbata hac sen-
dum est, an Christus nostra sit iustitia duntax-
humanam naturam. Qvam sententiam ex tur-
sticorum lacunis haustam, suam fecit Franciscus
Mantuanus in eadem Acad. Regiomontana
bræ Professor, qvi Anno 1551. Osiandrum
lens, in alterum extremum, sicuti sæpius fieri so-
In conflictu enim disputationis, negans Chri-
dum divinam naturam nostrum, esse Mediatorem
tantum secundum humanam naturam, nostri
diatorem affirmavit.

6. Bellar. Lib. 5. de Christo, cap. 2. Stancar-
re, qvamvis valde frigide ut *an nra* docet, niti-
quia cap. 1. principium quo opera à Mediator
isse naturam humanam non divinam ait. Et ca-
Christum secundum Nat. Humanam solum f-
torem. Insuper argumentis ipsius Stancari uti-
præcipuum hoc est: Christus secundum divini-
non potest esse mediator, quia Apostolus 1. Ti-
guit inter Deum & mediatorem Unde inferi Be-
& Stancarum secutus, Christum non posse esse
rem secundum naturam divinam, sed tantum
humanam, secundum quam Christus à Deo d-
Idem statuit Stancarus cujus hæc sunt fundame-
potest esse mediator sui ipsius, & mediator est
nempe læsum & lædentem, ita ut mediator, neq-
lædentis personam sustinere possit. Ex his co-

